

Leder

Knud Jørgensen og Arne Redse

Knud Jørgensen har bidratt som medredaktør for dette temanummeret. Redaksjonen takker han så mye for innsatsen.

Dette nummeret av NTM dreier seg om diakoniens plass og selvstendighet innen misjonsbegrepet. Da er det gjerne to spørsmål som reises: (1) Bør diakonien regnes som en integrert del av misjonsbegrepet? (2) Kan diakonien tilregnes egenverdi, og ikke bare regnes som en døråpner for evangeliet?

Knud Jørgensens artikkel, «Diakoni og evangelisering i går og i dag. Konvergens og utfordringer», er en missionshistorisk analyse av hvorledes forståelsen av forholdet mellom diakoni og evangelisering har utviklet og endret seg spesielt de siste vel 40 år. Han påviser at spenningen mellom de to elementene i misjonsbegrepet egentlig fra langt tilbake har dreid seg om (1) prioriteringer mellom de to elementene og om (2) spørsmålet om diakonien kan tilregnes egenverdi. Jørgensen utformer analysen av utviklingen siden 1970-tallet til i dag som en samtale mellom hans egen «misjonshistorie» og misjonsteologien slik den har utviklet seg over disse vel 40 årene. Jørgensens egne erfaringer koples underveis til sentrale konferanser og missiologiske utviklingstrekk. Jørgensen konkluderer med at den evangelikale bevegelse i dag vil operere med et integrert/holistisk misjonsbegrep der diakonien ikke kan utelates. Det opereres også med diakoniens egenverdi. Ikke minst i diakoniens henseende er det bygget bro mellom evangelikale, økumeniske, katolske og ortodokse kirker.

I april 2015 godkjente hovedstyret i Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM) et nytt prinsippdokument om diakoni. Dokumentet bærer overskriften: «Tro virksom i kjærlighet. Prinsippdokument om diakoni for NLM». Blant diverse uttalelser og erklæringer om diakoni i norsk misjonssammenheng er dette dokumentet det mest omfattende og dyptpløyende.

Dokumentet ble utformet av en skrivegruppe bestående av Rollaug Waaler, forstanderinne i Stiftelsen Bergen Diakonissehjem, Ole Morten Stavland, den gang regionleder for NLMs arbeid i Indonesia-, Japan- og Kinaregionen, og Arne Redse. Basis og utkast

til dokument var et foredragsmanus av Arne Redse. Dokumentet er å finne på dette nettstedet:

<http://www.nlm.no/nlm/ressurser/dokumenter/grunnregler-og-strategidokumenter/tro-virksom-i-kjaerlighet-prinsippdokument-om-diakoni-for-nlm>

Dokumentet presenteres her i NTM av Arne Redse. Siden presentasjonen primært er deskriptiv, lite analytisk, og siden Redse selvsagt er inhabil til å vurdere noe som i så stor grad er eget arbeid, regnes ikke denne presentasjonen som en vitenskapelig sak. De tre neste artiklene dreier seg om tre case studies om forståelsen av diakoniens plass i misjonsbegrepet. Tone Lindheim tar for seg misjonsbegrepet som Misjonsalliansen opererer med som basis for arbeidet. Artikkelen har tittelen «Misjonsalliansen – diakonal misjonsorganisasjon eller kristen bistandsorganisasjon? En casestudie av integrert misjon».

I sin analyse av integrert misjon i Misjonsalliansen trekker hun fram tre aspekt som hun anser som relevante også utover Misjonsalliansens sammenheng. Det tredje er mest interessant for vårt tema – nemlig forholdet mellom helse og frelse, ord og handling. Lindheim konkluderer angående dette aspektet: «I sin selvpresentasjon som diakonal misjonsorganisasjon sier altså Misjonsalliansen både at organisasjonen har et særlig kall til den diakonale tjenesten, og at mennesker gjennom Misjonsalliansens arbeid også skal få møte Jesu kjærlighet gjennom ord. Diakoni er misjon, men misjon er mer enn diakoni. I denne spenningen uttrykkes integrert misjon i Misjonsalliansen.» Samtidig påpeker hun at «Misjonsalliansen har måttet anstrenge seg for å holde fast på ... formidlingen av Jesu kjærlighet med ord, ...»

Dawit Olika Terfassa setter søkelyset på prinsippet «Serving the whole person» slik dette ble utviklet i The Ethiopian Evangelical Church Mekane Yesus (EECMY). Han viser hvordan kirken utformet denne teologien med basis i inspirasjon fra misjonsselskapene som la grunnen for kirken. Det dreidde seg samtidig om en bibelsk gjennomtenkning omkring kirkens konkrete utfordringer i samfunnet. Lokale ledere ønsket en holistisk teologi som binder sammen og balanserer forkynnelsen av evangeliet og diakonal tjeneste. Deres tenkning ble kommunisert til Det lutherske verdensforbund i et brev med overskriften «The interrelation between proclamation of the gospel and human development.» Terfassa framhever videre de utfordringer kirken og dens holistiske teologi har stått overfor i senere tid. Det finnes tydelige tegn på at man har moderert den opprinnelige visjonen på grunn av utfordringene den innebærer. Det er bruk for en fornyet gjennomtenkning av visjonen om å tjene hele menneske.

Rose Dowsett tar for seg forholdet mellom evangelisering og diakoni (i engelskspråklige kontekster gjerne omtalt som «social work/social service») slik dette utvikles i Lausannebevegelsens dokumenter. Vekten legges på «The Cape Town Commitment» (CTC) fra 2010. (Hun regner ikke artikkelen som vitenskapelig. Til det er den for lite analytisk). Dowsett påviser en utvikling innen Lausannebevegelsen i retning av et integrert misjonsbegrep der diakonien tillegges egenverdi. Hun konkluderer med å påpeke hvor bra det er at diakoniens plass i misjonsarbeidet nå endelig er blitt tilkjent en legitim bibelsk begrunnelse. Samtidig innrømmer hun at det ennå ikke er global enighet om saken innen Lausannebevegelsen. Men, som hun også understreker, uansett hvordan en har forstått diakoniens plass i misjonsbegrepet rent teoretisk, har protestantisk misjon hele tiden operert i fremste linje når det gjelder praktisk diakoni – helse-, skole- og nødhjelpsarbeid.